

तत्रातिविस्मिताः पृच्छन्ति प्रह्लादेति हे प्रह्लादत्वं वयमेताभ्यां शंडामर्काभ्यामृते अन्यंगुरुं न विद्मः एतदागमनात् पूर्वमेवाहं नारदपार्श्वगत इति चेत्तत्राहुः
बालानामपि अतिशिशूनामस्माकमेतावीश्वरौ नियंतारौ अतस्तवान्यत्र गमनं न संभवति ॥ २९ ॥ स एवात्रागत इत्यपि न संभवतीत्याहुः बालस्येति दुर-
न्वयः दुर्घटः विश्रंभकारणं विश्वासहेतुः ॥ ३० ॥ इति सप्तमेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तमे मातृगर्भ-

दैत्यपुत्रा ऊचुः प्रह्लादत्वं वयंचापि नर्त्तं न्यं विद्महे गुरुम् ॥ एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरौ ॥
॥ २९ ॥ बालस्यांतःपुरस्थस्य महत्संगो दुरन्वयः ॥ छिन्धि नः संशयं सौम्यस्याच्चेद्विश्रंभकारणम् ॥ ३० ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादानुचरिते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ नारद उवाच
एवं दैत्यसुतैः पृष्ठो महाभागवतोऽसुरः ॥ उवाच स्मयमानांस्तान् स्मरन्मदनुभाषितम् ॥ १ ॥ प्रह्लाद उवाच
पितरि प्रस्थितेऽस्माकं तपसे मंदराचलम् ॥ युद्धोद्यमं परंचक्रुर्विबुधादानवान्प्रति ॥ २ ॥ पिपीलिकैरहिरिव दि-
ष्ट्या लोकोपतापनः ॥ पापेन पापोऽभक्षीति वादिनो वासवादयः ॥ ३ ॥ तेषामतिबलोद्योगं निशम्या सुरयू-
थपाः ॥ वध्यमानाः सुरैर्भीता दुद्रुवुः सर्वतो दिशम् ॥ ४ ॥ कलत्रपुत्रमित्रात्मान् गृहान्पशुपरिच्छदान् ॥ नावेक्ष-
माणास्त्वरिताः सर्वे प्राणपरीप्सवः ॥ ५ ॥ व्यलुंपनू राजशिविरममराजयकां क्षिणः ॥ इंद्रस्तुराजमहिषीं
मातरं मम चाग्रहीत् ॥ ६ ॥ नीयमानां भयोद्विग्नां रुदंतीं कुररीमिव ॥ यदृच्छया गतस्तत्र देवर्षिर्ददृशे पथि ॥
॥ ७ ॥ प्राहमैनां सुरपतेनेतुमर्हस्य नागसम् ॥ मुंचमुंच महाभाग सतीं परपरिग्रहम् ॥ ८ ॥

स्थे स्वस्मिन्मदनुभाषितम् प्रह्लादो वर्णयामास शिष्यप्रत्ययसिद्धये ॥ १ ॥ अश्रावि नारदादेतन्मया गर्भ इतीरितुम् तत्पस्तावकथामाह पद्यैः षोडशभिः
सुधीः ॥ २ ॥ १ ॥ अस्माकं पितरि हिरण्यकशिपौ ॥ २ ॥ स्वकृतेनैव पापेन पापोऽसौ अभक्षिभक्षित इति हर्षेण वदंतो युद्धोद्यमं चक्रुः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
राज्ञः शिविरमावासं व्यलुंपनू सर्वस्वापहारेण नाशितवन्तः ॥ ६ ॥ ७ ॥ अनागसं निरपराधामेनां नेतुं मार्हसीति प्राह ॥ ८ ॥